



ورزش‌های پایه برای دانش آموزان دوره ابتدایی

هرست. در این مقاله به تمرینات و حرکات ورزشی رشته‌های دو و میدانی (دویدن، پریدن و پرتاب)، ژیمناستیک و شنا برای دانش آموزان دوره تحصیلی ابتدایی می‌پردازیم.

کلید واژه‌ها: ورزش پایه دانش آموزان، دوره ابتدایی، دویدن، پرتاب کردن، پریدن

دانش آموزان پایه‌های اول و دوم

دویدن: دویدن شامل مواردی از جمله راه رفتن، پیاده روی سریع، دوی سرعت، دوی بامانع و دوهای گروهی همراه با نجام حرکات ورزشی است. دانش آموزان پایه‌های اول و دوم قبل از دویدن باید در راه رفتن‌ها و پیاده روی‌های غیر رقابتی به مدت ۳۰ ثانیه تا دو دقیقه شرکت کنند. همچنین، شرکت در دوهای سرعت ۲۰ تا ۳۰ متری، با عدم تأکید بر برندeshدن، برای این دانش آموزان مجاز است و می‌توانند به صورت استارت ایستاده دوهای خود را آغاز کنند. در دوهای بامانع، ارتفاع مانع باید کمتر از ۳۰ سانتی متر باشد و علاوه بر این فعالیت‌ها، می‌توان از لی لی کردن، جست و خیز و انجام دادن حرکات دست در خلال فعالیت‌های دویدن برای این دانش آموزان استفاده کرد.

در عصر حاضر، ورزش و بازیهای المپیک به عنوان رقابتی که بیش از نیمی از مردم جهان از طریق گیرنده‌های خود آن را تماشا می‌کنند، درهمه کشورهای جهان از ارزش بالایی برخوردار است. کشورها در عرصه المپیک به دنبال قدرت نمایی و نشان دادن توانایی خود در بخش ورزش هستند. البته کشورهایی می‌توانند در این عرصه در جایگاه بالاتری قرار بگیرند که در ورزش‌های پایه سرمهای گذاری کنند، زیرا این ورزش‌ها با توجه به تعدد رشته‌های آنها دارای مдал‌های زیادی هستند. برتری دیگر این رشته‌ها بر سایر رشته‌های ورزشی این است که در این نوع ورزش‌ها، هر ورزشکار قادر به شرکت در چند رشته است و می‌تواند به تنها یکی مطالعه‌های زیادی برای کشور خود کسب کند. از جمله این رشته‌ها می‌توان به دو و میدانی، شنا و ژیمناستیک اشاره کرد. به عقیده بسیاری از کارشناسان، فعالیت در این ورزش‌ها باید از سنین پایین آغاز شود. این امر فواید دیگری هم دارد؛ از جمله: آموزش المپیک در مدارس، افزایش توانایی‌های جسمانی و روانی دانش آموزان و همچنین افزایش مهارت آنها برای نجات زندگی خود و دیگران، به خصوص در مورد شنا که مورد توجه دین اسلام نیز



جهت عضویت،
دانشجوی کارشناسی ارشد
دانشجوی داشتگاه تربیت علمی
دانشجویی ورزشی

پریدن: فعالیت‌های پرشی که می‌توان برای این دانش‌آموزان پیشنهاد کرد، عبارت‌اند از: پرش به سمت بالا با طناب و بدون طناب، پرش با یک پا و فرود با دو پا، پرش با دو پا و فرود با یک پا، شرکت در پرش ارتفاع و طول، و استفاده از دویدن و به دنبال آن پرش ارتفاع یا طول (برداشتن سه گام و سپس پرش ارتفاع یا طول). است.

پرتاب‌کردن: از فعالیت‌های پرتابی برای این سن می‌توان به توسعه پرتاب نیزه و توپ از بالا و به صورت تناوبی و استفاده از تکنیک قیچی بپردازند.

پرتاب‌کردن: از فعالیت‌های پرتابی برای این سن می‌توان به توسعه پرتاب نیزه و توپ از بالا و به صورت ایستاده، استفاده از پای ریز و سپس پرتاب جسم پرتابه، پرتاب توپ‌های با اندازه متوسط، تمرین تکنیک‌های گرفتن، چرخش و پرتاب دیسک و حلقه اشاره کرد.

ژیمناستیک: انجام دادن حرکات زنجیره‌ای و افزایش هوشیاری بدن با استفاده از تغییر مناسب جهت، سطح، مسیر، شکل حرکت و سرعت حرکت برای کودکان از اهمیت زیادی برخوردار است. پرش از روی مانع با یک پا و فرود روی هر دو پا و به دنبال آن، انجام دادن حرکت زیگزاگی و سپس انتقال وزن بدن با دست‌ها روی زمین، از جمله این حرکات است. از دیگر حرکات این بخش می‌توان به انجام دادن غلت جلو و عقب با کنترل، و انجام دادن حرکاتی برای افزایش کنترل در (Take off)، پرواز و فرود اشاره کرد.

دانش‌آموزان سال‌های پنجم و ششم

دویدن: این دانش‌آموزان باید در راه رفتن‌ها و پیاده‌روی‌های غیر رقابتی به مدت ۳۰ ثانیه تا پنج دقیقه به صورت گروهی و با تنوع در سرعت ۵۰ گام برداری، شرکت کنند در دوهای سرعت ۷۰ تا ۷۰ متری و با استارت ایستاده برای این کودکان مفید است. البته می‌توان از دوهای رفت و برگشتی با فاصله ۳۰ متری نیز استفاده کرد. دویدن ۴۰ تا ۶۰

انجام دادن حرکات زنجیره‌ای و افزایش هوشیاری بدن با استفاده از تغییر مناسب جهت، سطح، مسیر، شکل حرکت و سرعت حرکت برای کودکان از اهمیت زیادی برخوردار است

پرتاب‌کردن: دانش‌آموزان باید پرتاب خود را به سمت اهداف مناسب و تعیین‌شده انجام دهند. این پرتاب می‌تواند به روش‌های متفاوت (یک دست، دو دست، از بالا، از پایین و ...) صورت پذیرد. در این مقطع سنی باید به هر دو نوع پرتاب، یعنی پرتاب به سمت بالا و به سمت جلو، توجه شود.

ژیمناستیک: برای این کودکان، فعالیت‌های پایه ژیمناستیک، همانند بالا، غلت، چرخش، کشش، بالا رفتن و انتقال وزن با استفاده از همه بخش‌های بدن، باید مورد توجه قرار گیرد. این دانش‌آموزان باید قادر به انجام دادن حرکات غلت به جلو با کنترل و همچنین غلت به عقب باشند. آنها می‌توانند در فعالیت‌هایی مانند اتصال مهارت‌های حرکتی و ایجاد حرکات زنجیره‌ای، حرکت‌های پشت سر هم سریع در جهت دست مرتبی، انقباض عضلات در حرکات ژیمناستیک و حرکات کنترلی شرکت کنند. علاوه بر اینها، مریبیان باید شیوه ذخیره‌سازی انرژی و کنترل مصرف آن را برای زمان خستگی و واماندگی به دانش‌آموزان آموزش دهند.

دانش‌آموزان پایه‌های سوم و چهارم

دویدن: این دانش‌آموزان باید در راه رفتن‌ها و پیاده‌روی‌های غیر رقابتی به مدت ۳۰ ثانیه و سه دقیقه و دوهای سرعت ۳۰ تا ۶۰ متری با استارت ایستاده شرکت کنند. مریبیان نیز باید افزایش شتاب تدریجی و حرکت پایانی رایه آنها آموزش دهند. شرکت در دوهای با مانع، در صورتی که ارتفاع مانع بین ۳۰ تا ۴۰ سانتی‌متر باشد، برای این دانش‌آموزان مجاز است. در این سن باید بر شروع دوها با پای راهنمای تأکید شود. علاوه بر موارد یاد شده، باید بر دوهای گروهی تأکید شود. در این دوهای گروههای چند نفره به صورت خطی و دایرماهی می‌دوند و از حرکات نرم‌شی و حرکات دست نیز استفاده می‌کنند.

پریدن: این کودکان می‌توانند به فعالیت‌های پرشی، از جمله پرش به سمت بالا با طناب و بدون طناب و به صورت انفرادی و گروهی، حرکات ایداعی پرشی، دویدن مسیری کوتاه و سپس



- قورباغه و پروانه؛
- شرکت در بازیهای آبی دو نفره و گروهی؛
- و
- علاوه بر انجام دادن حرکات ورزشی فوق در آب، موارد زیر نیز باید مدنظر قرار گیرند.
- مسائل بهداشتی مرتبط با استخر به دانشآموزان آموزش داده شوند.
- قوانین استخر برای آنها بازگو شود.
- مخاطرات مربوط به آب و نحوه مقابله با آن به دانشآموزان آموزش داده شود.
- ورود و خروج کودکان به آب با اجازه و کمک مربی صورت گیرد.

منابع

1. Bailey R.p. and Macfadyen T.M. (200).»Teaching physical Education 5-11 (London Continuum)
2. Booth M. Macaskill p phongsavan p. McLellan L. and Okely T. (1998).»Methods of the NSW schools fitness and physical activity survey». Journal of Science and Medicine in Sport.1(2). 111-124.
3. Boreham, C. and Riddoch, C. (2001).”The physical activity, fitness and health of children” Journal of Sports Science,19,915-929.
4. Fisher, A., Reilly, J.J., Kelly, L.A., Montgomery, C., Williamson,A., Paton, J.Y. and Grant, S.(2005). “Fundamental movement skill and habitual physical activity in young children”. Medicine and Science in Sports and Exercise, 37(4), 684-688.
5. Jess, M. and Collins. D.(2003). “Primary physical education in Scotland: the future in the making”. European Journal of physical Education,8,103-118.
6. McGurk, Bradley.(1999). “Physical education for primary school students”. Published by stationery office.
7. Taras, H.(2005). “Physical activity and student performance in school”. Journal of School Health,75(6), 214-218.

متر و پرش از روی مواعیی با ارتفاع ۴۰ تا ۵۰ سانتی متر، تمرین تکنیک پرش و دویدن فاصله ۱۰۵ متری، و پرش از روی مانع ۳۰ سانتی متری، از دیگر حرکات مفید برای این کودکان است. پریدن: انجام دادن حرکات پرشی انفرادی و گروهی با طناب و بدون طناب، پرش ارتفاع از روی یک مانع ۵۰ تا ۶۰ سانتی متری، تمرینات تقویت کننده پای راهنمای انجام دادن حرکات مربوط به دانشآموزان سالهای سوم و چهارم، برای دانشآموزان این دوره مفید هستند.

پرتاپ کردن: این دانشآموزان می توانند برای پرتاپ جسم از سه، پنج و هفت گام قبل از انجام پرتاپ استفاده کنند. همچنین انجام دادن حرکات دانشآموزان پایه های پایین تر، با کنترل و کیفیت بالاتر برای این دانشآموزان باید مدنظر قرار گیرد.

ژیمناستیک: این دانشآموزان باید بتوانند حرکات زنجیرهای را به این صورت انجام دهند که از نقطه ای خاص حرکات خود را شروع کنند و در یک نقطه به آن پایان دهند. پرش از روی جعبه و انجام دادن غلت جلو، پرش از روی جعبه و سپس چرخش ۹۰ درجه و انجام دادن غلت عقب، انجام دادن حرکات زنجیرهای هماهنگ به صورت دو نفره، افزایش کنترل و کیفیت در انجام حرکات ژیمناستیک از جمله حرکات مناسب این سن است.

ورزش های آبی برای دانشآموزان دوره ابتدایی

دانشآموزان می توانند فعالیت های زیر را در آب انجام دهند:

- پیاده روی معمولی و پیاده روی ریتمیک در آب؛
- شناوری روی شکم و به پشت در آب و گرفتن بینی و نفس گیری؛
- استفاده از بازوها و پaha برای انتقال بدن در آب؛
- غلت زدن به جلو و عقب در آب؛
- سرخوردن به ته استخر؛
- انجام دادن حرکات دست شناهای کراں سینه، کراں پشت، قورباغه و پروانه؛
- انجام دادن حرکات پای شناهای کراں سینه، کراں پشت،